HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

השוכר. עובד כוכבים שׁשכר את ישׂראל לעשות עמו מלאכה ביין נסך להריקו מכלי אל כלי או להעביר חבית ממקום למקום. ובין נסך ממש קאמר שנתנסך לעבודת כוכבים ומתם יינן מיבעיא לן בגמרא (ג) : **שכרו לעשות עמו מלאכה אחרת.** כל שכרו מותר לתף על גב דלגרע ליה לך משום מלאכה אחרת היא. ובגמרא (ג) מפרש לה שפיר: **גמ' מקודשת.** אלמא לאיסורי הנאה דמיין מותרין לכלמלן (לעיל נד:): **אלא הואיל ותופס את דמיו לעבודת כוכבים.** דכיון דנתנסך לעבודת כוכבים הרי היא כעבודת כוכבים דלמיא למורין לכלמלן (לעיל נד:) כל שאתה מהיה הימנו הרי הוא כמותו וכי היכי דלמיו למורין שכר פעולתו נמי למור: **לקוט לי גו.** לשון מכר הוא דמשמע לקוט לי שויו ירק: **שכרו למור.** לשהותו לאחר זמן הציעור אלא מתניתין בשביעית: **לקוט לי ירק.** לשון שכירות הוא ולא לשון מכר ואין לו דמים שיתפסו בקדושת שביעית: **לך ליקוט.** ממנת חנם: **לדמיון.** גבי מעשר שני: לחלק

השוכר את הפועל לעשות עמו ביין נסך שכרו אסור שכרו לעשות עמו מלאכה אחרת אע"פ שאמר לו העבר לי חבית של יין נסך ממקום למקום שכרו מותר [ב]השוכר את החמור להביא עליה יין נסך שכרה אסור [ג]שכרה לישב עליה אע"פ שהניח עובד כוכבים [ד]לגינו עליה שכרה מותר: **גמ'** מ"ט שכרו אסור אילימא הואיל ויין נסך אסור בהנאה שכרו נמי אסור [ה]הרי ערלה [ו]וכלאי הכרם דאסורין בהנאה ותנן [ז]מכרן וקידש בדמיהן מקודשת אלא הואיל ותופס את דמיו כעבודת כוכבים והרי שביעית דתופס' את דמיה ותנן [ח]האומר לפועל הילך דינר זה לקוט לי בו ירק היום שכרו אסור לקוט לי ירק היום שכרו מותר א"ר אבהו א"ר יוחנן [ט]קנס הוא שקנסו חכמים בחמרין

ובין נסך יין נסך הא דאמרן חמרין מאי היא דתניא [י]החמרין שהיו עושין מלאכה בפירות שביעית שכרן שביעית מאי שכרן שביעית אילימא דיהבינן להו שכר מפירות שביעית נמצא זה פורע חובו מפירות שביעית והתורה אמרה [יא]לאכלה [יב]ולא למחורה ואלא [יג]דקדוש שכרן בקדושת שביעית ומי קדוש [יד]והתניא האומר לפועל הילך דינר זה ולקוט לי ירק [טו] היום שכרו מותר לקוט לי ירק בו [טז] היום שכרו אסור אמר אביי לעולם יהבינן ליה שכר מפירות שביעית ודקא קשיא לך לאכלה ולא למחורה דיהביה ניהליה בצד היתר כדתנן [יז]לא יאמר אדם לחבירו העלה

ולאו משום גזרה לית שיך למיגזר כדפרי' לחי מטעם מיחלף הוא לית היה לנו לחלק בין פועל לשכיר וכן בשביעית גופיה לית היה לחלק בין חמרים לפועל אלא מטעם קנס הוא וחכמים שקנסו רצו לקנוס בחמרים יותר משום דנפיש מגרייהו וכן פועל דיין נסך משום חומרא דיין נסך כדמסיק רבא בסמוך ודוקא בזמים אלו החמירו יין נסך ובשביעית לפי שתופסין למיהן לחוי לקנוס בשכר דהוי קלא כעין למים לאבל בשאר מיקוי הנאה אלא תופסין למיהם כמכס [כ]ומסתבר אלא שתופסין למיהן לחוי לקנוס דמשמע לגמרי ולא [כא] נתפס בקדושת שביעית ולא גזרינן שכר שביעית אלו למי שביעית ואין לומר דשאני יין נסך לאיש היה מרי חומרי מיקור הנאה ותופס למיו יותר מדאמרינן אמת בשוק דומה ומסיק ז"ל יפה שכתבו תוס' ז"ל ומיהו לפי מה שכתבתי לעיל בשם הרמב"ן ז"ל אין חילוק בין יין נסך לשאר משקין לענין שביעית דכיון דאיכא למ"ד דמשקין שנשרו בשביעית אין נפסלין עד שיגמר הבישול אפילו הכי כיון דאיכא למ"ד דמשקין אין נפסלין בשביעית אלא בגמר הבישול ויין נסך אפילו בשעת הבישול אינו אסור אלא משום יין נסך ואין לו דין יין נסך לענין שביעית אלא לענין שאין נפסלין בגמר הבישול אלא בגמר העשיה ולפי זה אין לחלק בין יין נסך לשאר משקין לענין שביעית